

BEROEPSBELANGEN

HET NIEUWE TANDHEELKUNDIG INSTITUUT.

Toen in Januari 1928 eene aankondiging in dit Tijdschrift opgenomen werd over den bouw van een nieuw Tandheelkundig Instituut, hadden velen met mij gehoopt en verwacht, dat de bedoeling in vervulling zou gaan om reeds in October 1928 dit Instituut in gebruik te kunnen nemen.

Van maand tot maand rezen er moeilijkheden, zoodat het reeds in Juni beslist onmogelijk bleek om den cursus 1928—1929 in het nieuwe gebouw te openen en werd, gedwongen, besloten om het geheele studie-jaar nog in de oude gebouwen te doen afloopen. Thans moet nog met veel energie gezwoegd worden om het geheel in September 1929 in gebruik te kunnen nemen.

Moeilijkheden van allerlei aard en groote tegenslag door den strengen winter hebben het bouwen voor allen, die er bij betrokken zijn, eer tot een last dan tot een lust gemaakt.

De vreugde zal wel komen, als het ingerichte gebouw betrokken kan worden, omdat het geheel nu reeds den indruk geeft, dat het vele voordeelen zal bieden boven den tegenwoordigen toestand. Gebreken komen pas bij gebruik uit, maar men moet zich dan troosten met de ervaring, dat toch geen huis of gebouw aan alle eischen voldoet, zij het ook nog zoo overdacht opgezet.

In het einde van September of begin October zal de officiële opening plaats hebben, vermoedelijk tegelijk met de viering van het 50-jarig bestaan van het „Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap” en het 25-jarig bestaan der „Vereeniging van Nederlandsche Tandartsen”.

Een stroom van Nederlandsche en buitenlandsche belangstellenden zal zeker ter bijwoning dezer gebeurtenis op tandheelkundig gebied naar Utrecht komen en het is te hopen, dat men huiswaarts zal keeren met de overtuiging, dat er een goede daad verricht is voor de verdere ontwikkeling der tandheelkunde in Nederland.

Zeker brengt dit nieuwe Instituut ook grootere verplichtingen voor hen, die er als leiders in werkzaam moeten zijn, al was het alleen maar, dat zij zullen moeten blijven vechten om er leerkrachten en eene inwendige inrichting voor te verkrijgen, welke voldoen aan de eischen, welke nog niet vervuld zijn, doch die men volgens den tegenwoordigen stand der tandheelkunde, als wetenschap en als handwerk, moet stellen.

8 Mei 1929.

P. J. J. COEBERGH.